

Cauza C-103/09

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

împotriva

Weald Leasing Ltd

[cerere de pronunțare a unei hotărâri
preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales)
(Civil Division)]

„A șasea directivă TVA — Noțiunea «practică abuzivă» — Operațiuni de leasing
puse în aplicare de un grup de întreprinderi în vederea eşalonării plății TVA-ului
nedeductibil”

Concluziile avocatului general J. Mazák prezentate la 26 octombrie 2010 . . . I - 13591

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 I - 13607

Sumarul hotărârii

1. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — A șasea directivă — Operațiuni care constituie o practică abuzivă — Noțiune*
(Directiva 77/388 a Consiliului)

2. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — A șasea directivă — Operațiuni care constituie o practică abuzivă*
(Directiva 77/388 a Consiliului)

1. Avantajul fiscal care rezultă din recurgerea de către o întreprindere la operațiuni de leasing având ca obiect bunuri, în locul cumpărării directe a acestor bunuri, nu constituie un avantaj fiscal a cărui acordare ar fi contrară obiectivului urmărit prin dispozițiile relevante din A șasea directivă 77/388 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7, și din legislația națională de transpunere a acestei directive, sub rezerva ca clauzele contractuale referitoare la aceste operațiuni, în special cele privind stabilirea ratelor de leasing, să corespundă condițiilor normale ale pieței și ca implicarea unei societăți terțe intermediare în operațiunile menționate să nu fie de natură să se opună aplicării dispozițiilor respective, ceea ce este de competența instanței naționale să verifice.

Împrejurarea că această întreprindere nu efectuează, în cadrul tranzacțiilor sale comerciale normale, operațiuni de leasing este lipsită de relevanță în această privință. Astfel, constatarea existenței unei practici abuzive nu rezultă din natura tranzacțiilor comerciale la care recurge în mod normal autorul operațiunilor, ci din obiectul, din scopul și din efectele acestor operațiuni.

(a se vedea punctele 44 și 45 și dispozitiv 1)
2. Dacă anumite clauze contractuale referitoare la operațiuni de leasing la care a recurs o întreprindere și/sau intervenția unei societăți terțe intermediare în aceste operațiuni constituie o practică abuzivă, operațiunile respective trebuie recalificate astfel încât să fie restabilită situația care ar fi existat în lipsa elementelor acestor clauze contractuale care au caracter abuziv și/sau a intervenției acestei societăți. În acest context, recalificarea operată nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a asigura colectarea corectă a taxei pe valoarea adăugată și prevenirea fraudei.

(a se vedea punctele 52 și 53 și dispozitiv 2)